

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kpkf.III.45.076/2026/2.

A tanács tagjai: Dr. Magyarfalvi Katalin a tanács elnöke
Dr. Bérces Nóra előadó bíró
Dr. Farkas Katalin bíró
Dr. Kovács András bíró
Dr. Varga Eszter bíró

A felperes: felperes1
(cím1)

A felperesi képviselő: Független Rendőr Szakszervezet
eljáró képviselő: Dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos
(cím2)

Az alperes: Vas Vármegyei Rendőr-főkapitányság
(cím3)

A per tárgya: megbízási díj megfizetése iránt indult közzszolgálati jogvita

A fellebbezést benyújtó fél: a felperes

A fellebbezéssel támadott határozat: a Fővárosi Ítéltábla 6.Kf.700.170/2026/6. számú végzése

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 6.Kf.700.170/2026/6. számú végzését hatályon kívül helyezi, és a Fővárosi Ítéltáblát az eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A Győri Törvényszék (a továbbiakban: törvényszék) a 2026. március 2. napján kelt 6.K.701.279/2025/7. számú ítéletével (a továbbiakban: elsőfokú ítélet) a felperes keresetének helyt adva kötelezte az alperest 966.250 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére a rendvédelmi feladatot ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés *c)* pontja alapján. A törvényszék ezen felül a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (1) bekezdés *a)* pontjára, valamint 2. § (3) bekezdésének *a)-b)* pontjaira hivatkozással 48.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest, valamint rendelkezett az illeték állam terhén maradásáról.

[2] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet teljes egészében történő hatályon kívül helyezését, a kereset elutasítását, továbbá a felperes első- és másodfokú perköltségben marasztalását, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a megbízási díj 50%-ra történő csökkentését kérte.

[3] A felperes fellebbezési ellenkérelmet és csatlakozó fellebbezést terjesztett elő. Csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú ítélet perköltség tekintetében történő megváltoztatását, a részére megállapított perköltség felemelését kérte a kereseti kérelemben foglaltak szerint 96.000 forintra.

Az ítéletábra végzése

[4] Az ítéletábra a felperes csatlakozó fellebbezését a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 105. § (1) és (3) bekezdésére, valamint 102. § (1) bekezdés *b)* pontjára hivatkozással visszautasította. Kiemelte, hogy a Kp. a csatlakozó fellebbezés fogalmát a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 372. § (1) bekezdésében foglaltakkal megegyezően határozta meg. A Kp. kommentár e jogintézményhez fűzött magyarázata szerint a csatlakozó fellebbezés olyan rendes fellebbviteli perorvoslat, amely csak akkor terjeszthető elő, ha az ellenfél fellebbezést nyújtott be, és az az ítéletnek csak azon rendelkezése ellen irányulhat, amelyet az ellenérdekű fél fellebbezésével támadott. Ezt a jogértelmezést támasztja alá a kialakult bírósági gyakorlat is (Kf.V.35.067/2022/12.; Kf.II.37.809/2019/12.). A csatlakozó fellebbezés járulékos jellege miatt szorosan kapcsolódik az ellenfél fellebbezéséhez, mert a fellebbezési eljárás kereteit a fellebbezésben sérelmezettek adják, azon a csatlakozó fellebbezés nem terjeszkedhet túl, új kérdések tekintetében nem nyithatja meg a bíróság vizsgálódási lehetőségeit. Hangsúlyozta, hogy a felperes az elsőfokú ítélettel szemben nem terjesztett elő fellebbezést, ezért számára az ítélettel szemben a jogorvoslati lehetőség csak a fellebbezés által vitatott kérdések tekintetében nyílik meg a csatlakozó fellebbezéssel, az elsőfokú ítélettel kapcsolatban mást

nem vitathat. Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítéletet mind a jogalap, mind az összecszerűség tekintetében vitatta, azonban a felperes részére megítélt perköltséget nem, emiatt a felperes a csatlakozó fellebbezésében – a fellebbezéshez igazodóan – a megbízási díj jogalapját és annak összecszerűségét vitathatta, egyéb tekintetben – az alperes által gyakorolt fellebbezés folytán – az önálló fellebbezési joga nem nyílt meg. Erre tekintettel a felperes nem kérhette az elsőfokú perköltségre vonatkozó döntés megváltoztatását és az alperes további marasztalását.

[5] Mindezek alapján az ítéletábra szerint az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezését nem volt lehetőség vizsgálni, mivel annak a Kp. 84. § (2) bekezdése szerint irányadó Pp. 358. § (5) bekezdése alapján a fellebbezéssel nem támadott, jogerőre emelkedett rendelkezésére nem terjedhetett ki a csatlakozó fellebbezés.

A fellebbezés

[6] A felperes fellebbezésében elsődlegesen az ítéletábra végzésének saját hatáskörben történő felülvizsgálatát és hatályon kívül helyezését, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését, a bíróságnak a csatlakozó fellebbezés érdemi elbírálására és új határozat hozatalára utasítását kérte a Kp. 102. § (1) bekezdés *b)* pontjának, 105. § (3) bekezdésének, a Pp. 372. § (1) bekezdésének a megsértésére, továbbá a Kf.V.35.067/2022/12. és Kpkf.VII.45.028/2024/2. számú kúriai döntésektől való eltérésre hivatkozva.

[7] A felperes kiemelte, hogy az alperes fellebbezése az elsőfokú ítélet rendelkező részét teljes egészében érintette, mert annak hatályon kívül helyezése melletti megváltoztatását, a perköltséget is magában foglaló kereset elutasítását kérte. Az ettől ellentétes álláspontból az következne, hogy a fellebbezés mellett is beállna a részjogerő a perköltség vonatkozásában [Pp. 359. § (4) bekezdés], illetve arra a teljesítés kikényszerítésére irányuló kérelem is előterjeszthető lenne [Pp. 152. § (1) bekezdés].

[8] A felperes fellebbezésében hivatkozott a Kf.V.35.067/2022/12. és Kpkf.VII.45.028/2024/2. számú kúriai döntésekben foglaltakra is, amelyekben a Kúria a csatlakozó fellebbezés perbeli előterjeszthetőségével kapcsolatban – a perbelivel azonos tényállások alapján – kimondta, hogy a fellebbezés elsőfokú perköltségigény ismételt kérése hiányában is értelemszerűen érinti a keresetet elutasító részhez kapcsolódó illeték- és perköltségviselési rendelkezést is, ezért a csatlakozó fellebbezés visszautasításának nincs helye. Ha az alperes a fellebbezésében az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kéri, fellebbezése szükségképpen érinti az ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezését is. Ilyen tartalmú fellebbezés esetén akkor is helye van a perköltséget érintően csatlakozó fellebbezés előterjesztésének, ha az alperes a fellebbezésben a perköltség összegét nem kifogásolta.

[9] Az alperes a fellebbezésre tett észrevételében elsődlegesen a felperes jogi képviselőjének „perbeli jogképességét” vitatta, mivel álláspontja szerint az F/1/A. számon csatolt meghatalmazás alapján vizsgálandó, hogy a meghatalmazásban meghatározott díj egyezik-e a keresetlevélben hivatkozott összeggel. A perbeli jogképesség fennállása esetén a felperes fellebbezésének alaptalansága miatt az ítéletábra végzését kérte „hatályban tartani”.

[10] Az alperes szerint a felperes a csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú ítélettel szemben benyújtott fellebbezés keretein túlterjeszkedett, az alperes a fellebbezésben ugyanis nem jelölt meg a perköltség vonatkozásában jogszabálysértést, holott az a Kp. 100. § (2) bekezdés *b)* pontja alapján a fellebbezés kötelező tartalmi eleme, amely tekintetében a Kp. 104. § (1) bekezdése szerint hiánypótlásnak nincs helye. Ezzel összefüggésben idézte a Kp.

Nagykommentárját, amely szerint, ha a fellebbezéssel támadott ítélet több rendelkezést is tartalmaz, akkor valamennyi fellebbezett rendelkezés vonatkozásában meg kell jelölni a jogszabálysértés mibenlétét. Vissza kell utasítani a fellebbezésnek azt a részét, amely jogszabálysértés megjelölése nélkül vitatja az ítélet rendelkezését. A felperes álláspontjából az következne, hogy a másodfokon eljáró bíróságnak minden esetben vissza kellene utasítani a fellebbezés perköltségre vonatkozó részét, ha azzal összefüggésben a fél jogszabálysértést nem jelölt meg. A csatlakozó fellebbezés járulékos jellege az ilyen jellegű felperesi érvelések esetén zárja ki azok megengedhetőségét. A Kf.V.35.067/2022/12. számú ítélet és a Kpkf.VII.45.028/2024/2. számú végzés elvi tartalmából pedig az e perekben keletkezett iratok részletes ismerete nélkül az ügy- és tényazonosság nem állapítható meg.

[11] Az alperes hangsúlyozta, hogy neki nem állt érdekében a perköltség megtámadása, annak fellebbezésben történő önálló vitatása – a perköltség szintén járulékos jellege miatt – indokolatlan lett volna. A megállapított perköltség összege megfelel a hivatkozott jogszabályoknak, ezért az alperes a Kp. 100. § (2) bekezdés *b)* pontja szerinti jogszabálysértést a perköltség tekintetében megjelölni sem tudott volna. A felperes érvelése a végrehajtási lap kiállítására utalás körében is téves, jelen perben ugyanis a Kp. 86. § (1) bekezdése alapján a törvényszék valamennyi kereseti kérelemről döntést hozott. A csatlakozó fellebbezés járulékos jellegét a Kp. – részítélet meghozatalát is lehetővé tevő – 86. § (2) bekezdése is alátámasztja; az elsőfokú eljárásban részítélet nem született, ezért részjogerőről sem beszélhetünk. A Kp. 86. (1) bekezdése nem sérült, hiszen a „perköltség járulékos jellege miatt a kereseti kérelem önálló elbírálhatósága kizárt”, a törvényszék valamennyi kereseti kérelemről ítéletet hozott.

[12] Végezetül az alperes hivatkozott arra, hogy a felperes jogi képviselője az ítélet kihirdetésekor jelen volt, azonban akkor nem kifogásolta a perköltség összegét, az ítélet kijavítását a Kp. 106. §-a, valamint Pp. 352-353.§-ai alapján nem kérte, illetve azt fellebbezéssel sem támadta. Az ítélet kijavítása csatlakozó fellebbezéssel nem orvosolható.

A Kúria döntése és jogi indokai

[13] A fellebbezés megalapozott, az alábbiak szerint.

[14] A Kúria a csatlakozó fellebbezést visszautó végzéssel szemben előterjesztett fellebbezést a Kp. 112. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem korlátai között bírálta felül.

[15] Az alperes fellebbezésre tett észrevétele alapján a Kúria mindenekelőtt a felperes jogi képviselőjének képviseleti jogosultságát vizsgálta. Ennek során megállapította, hogy a felperes a keresetlevélhez mellékelte a jogi képviselője meghatalmazását, amely a Kúria előtti eljárásban történő képviseletre is kiterjedt. A meghatalmazás az alperes által kifogásolt díjmegjelölést nem tartalmazza, abban az ügy tárgyaként a „KMB – megbízási díj” megnevezés szerepel. Mivel a jogi képviselő meghatalmazásának nem volt hiányossága, a Kúria a továbbiakban az ítéletvégzését a fellebbezés mentén érdemben vizsgálta.

[16] A Kp. 105. § (1) bekezdése alapján a közigazgatási peres eljárásban, hasonlóan a polgári peres eljáráshoz a fellebbezést előterjesztő fél ellenfele – és az érdekelt – csatlakozó fellebbezést terjeszthet elő. A csatlakozó fellebbezés jogintézménye az egyébként az ítélet ismeretében fellebbezni nem kívánó félnek arra ad lehetőséget, hogy az ellenérdekű fél fellebbezése ismeretében az egyébként rá irányadó fellebbezési határidőn túl mégis úgy döntsön, hogy maga is fellebbezéssel él. Ez a jogosultsága azonban már jóval szűkebb, mint

az önálló fellebbezés előterjesztése esetén, mivel a jogi sorsa függ a fellebbezéstől: annak visszautasítása vagy visszavonása esetén ugyanis a csatlakozó fellebbezési kérelem is hatálytalanná válik [Kp. 105. § (2) bekezdés]. Ezen felül a csatlakozó fellebbezés irányultságát is megszabja a fellebbezés, amelyhez csatlakozik. A csatlakozó fellebbezés erre figyelemmel járulékos jellegű, ezáltal szorosan kapcsolódik az ellenfél fellebbezéséhez, amennyiben tartalmában, hatályában és az előterjesztésre jogosultak személye körében feltételhez kötött, illetőleg korlátozott.

[17] Figyelemmel arra, hogy a Pp. 372. § (1) bekezdésében szabályozott és a Kp. 105. § (1) bekezdésében rögzített csatlakozó fellebbezés tartalmát tekintve – amint arra az ítéletábra által idézett kommentár is utal – azonos jogintézmény, irányadónak lehet tekinteni az e körben kialakult polgári eljárásjogi gyakorlatot is, amely szerint a csatlakozó fellebbezés tartalmát a fellebbezés – egyebek mellett – annyiban korlátozza, hogy ha az elsőfokú ítéletnek csak egyes rendelkezéseit érinti a fellebbezés, akkor a csatlakozó fellebbezés sem érintheti az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezéseit. A fél csatlakozó fellebbezéssel, annak járulékos jellege miatt csak abban a körben támadhatja az elsőfokú ítéletet, amelyben azt a fellebbezés is érintette (Pf.III.24.694/2023/2.). Ehhez a közigazgatási eljárásjogban kialakult bírói gyakorlat azt is hozzáfűzte, hogy a fellebbezési eljárás kereteit a fellebbezésben sérelmezettek adják, azon a csatlakozó fellebbezés nem terjeszkedhet túl, új kérdésekben nem nyitva meg a bíróság vizsgálódási lehetőségeit (Kf.II.37.809/2019/12.).

[18] A perbeli esetben az alperes elsődleges fellebbezési kérelmében a keresetnek helyt adó elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Az alperes valóban nem támadta külön a felperes részére megítélt perköltség összegét – és azzal összefüggésben nem jelölt meg jogszabálysértést sem –, ez azonban nem jelenti azt, hogy a fellebbezés eredményessége esetén a perköltségre vonatkozó ítéleti rendelkezést ne lehetne módosítani. A perköltség viselése a mindenkorri pernyertességtől/pervesztességtől függ, ezért amennyiben az elsőfokú ítélet ellen előterjesztett fellebbezés alapos, és az alperes pernyertes lesz, a másodfokú bíróságnak a perköltségre vonatkozó elsőfokú döntést erre irányuló kérelem nélkül is meg kell változtatnia. Erre figyelemmel a felperes helytállóan hivatkozott a követendő kúriai gyakorlatra (Kf.V.35.067/2022/12., Kpkf.VII.45.028/2024/2.), amely szerint ilyen esetben a fellebbezés szükségképpen érinti a keresetnek helyt adó ítéleti rendelkezéshez kapcsolódó, a perköltség viselésére vonatkozó rendelkezést is. Ettől eltérő értelmezés esetén a fellebbezési kérelem szerinti másodfokú döntés nem terjedhetne ki az elsőfokú bíróságnak a perköltségre vonatkozó rendelkezésére.

[19] A Kúria hangsúlyozza, hogy jelen esetben az elsődleges fellebbezési kérelem az elsőfokú ítélet egészére kiterjedt, azaz nem maradt olyan ítéleti döntés, amely fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett volna. Azzal, hogy a felperes a csatlakozó fellebbezésében az alperes által külön nem támadott, a felperesnek megítélt ítéleti rendelkezést felemelni kérte, nem lépte át a csatlakozó fellebbezés korlátait, és nem szabott új irányt a bíróságnak, mivel a perköltség nem tekinthető önálló kereseti kérelemnek, annak a viseléséről és mértékéről a pernyertesség függvényében kell határozni, ennél fogva a perköltség teljes vagy részbeni alaptalansága esetén a bíróságnak a perköltséget elutasító döntést sem kell külön hozni.

[20] Mindezekre tekintettel az ítéletábra a Kp. 105. § (1) bekezdésében foglaltakkal ellentétesen állapította meg, hogy a csatlakozó fellebbezés elbírálására nincs törvényes lehetőség, ezért a Kúria az ítéletábra végzését hatályon kívül helyezte, és az ítéletábrát az eljárás lefolytatására – azaz a csatlakozó fellebbezés elbírálására – és új határozat hozatalára utasította [Kp. 114. § (4) bekezdés].

[21] A Kúria – a peres iratok alapján – felhívja a figyelmet arra, hogy az elsőfokú ítélet rendelkező részét tartalmazó külön íven szövegezett úgynevezett „kisítélet” és az írásba foglalt ítélet rendelkező része a felperes részére megítélt perköltség vonatkozásában nem

egyezik, a kisítéleten éppen a felperes által a csatlakozó fellebbezésben kért összeg (96.000 forint) szerepel.

A döntés elvi tartalma

[22] *Ha az alperes a fellebbezésében az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kéri, a fellebbezés szükségképpen érinti az ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezését is, ezért akkor is helye van a perköltség vonatkozásában csatlakozó fellebbezés előterjesztésének, ha a fellebbezés a perköltség összegét külön nem támadta.*

Záró rész

[23] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[24] A sikerrel fellebbező felperes a másodfokú eljárásban költséget nem igényelt, ezért e körben a Kúriának a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 81. és 82. §-aira figyelemmel döntenie nem kellett.

[25] A másodfokú eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján tárgyi illetékmentes.

[26] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2026. június 3.

Dr. Magyarfalvi Katalin s. k. a tanács elnöke, Dr. Bérces Nóra s. k. előadó bíró, Dr. Farkas Katalin s. k. bíró, Dr. Kovács András s. k. bíró, Dr. Varga Eszter s. k. bíró